

stemmelsen om Tilsynet til at glide lettere, saa er det ogsaa min Mening, men jeg vil dog haabe, at dette Vædringsforslag ikke bliver vedtaget, og hvorfor? Fordi Dyrlægetilsynet vil blive dyrere, hvis dette Forslag vedtages, end hvis det ikke bliver vedtaget, og Grunden skal jeg snart oplyse. § 18 i Slutningen lyder saaledes: „Betalingen for de paa een Dag foretagne Obduktioner maa derhos ikke overstige 30 Kr. For de i Anledning af offentlige Forretninger udstedte Attester og Indberetninger tilkommer der ikke Dyrlægen nogen særlig Betaling“. Meningen hermed er, at for det skriftlige Arbejde, Udstedelsen af en Attest, tilkommer der ikke Dyrlægen nogen Betaling, men for selve Forretningen skal han have Betaling, Dagpenge og Befordringsgodtgørelse. Naar der nu til denne Slutning føjes følgende Ord: „Derimod betales de i § 12 nævnte Attester af vedkommende med 1 Kr. for hver,“ saa vil det sige, at de skulle have 1 Kr. for den skriftlige Attest. Efter den oprindelige Bestemmelse vilde Dyrlægen have gjort dette gratis, men herefter kunne de tage saa meget, de ville, for at syne Dyrene, det er logisk og rigtigt, saaledes som dette Vædringsforslag er affattet, de kunne tage en rimelig Befordringsgodtgørelse, de ere ikke underkastede Bestemmelsen om Befordringsgodtgørelse for at syne Dyrene, men Attesten skulle de kun have 1 Kr. for. Saaledes maa Vædringsforslaget forstaaes og kan ikke forstaaes paa anden Maade, det vil med andre Ord sige, at det, Dyrlægen hidtil har gjort gratis, kommer man faktisk ifølge Loven herefter til at give 1 Kr. for, og det vil fordyre Forholdet. Derfor vil jeg fraraade at vedtage Vædringsforslaget, og derfor har jeg ikke kunnet være Medforslagsstiller dertil. Jeg anbefaler at stemme for Vædringsforslaget under Nr. 31 a, som er stillet af de 16 Medlemmer. Som det ogsaa er blevet udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgkreds (Sløth), maa jeg fremhæve, at saaledes som Forslaget nu er affattet, at der kun skal staves Attest for de Dyr, som stilles til offentlig Afbenyttelse for Betaling, saa finder jeg i Grunden Bestemmelsen urimelig. De store Kreaturere, som kunne holde Tyre til deres egen Besætning, skulle ikke i den offentlige Sikkerheds Interesse underkastes det samme Dyrlæge-

tilsyn for deres Dyr som andre, under den Synsvinkel maa man jo se Bestemmelsen, og saa er den urimelig, og hvorfor? Fordi det ikke er nok, at man vedtager denne Bestemmelse, thi fra de store Besætninger sælges der jo baade Kalve og ældre Dyr, som ogsaa kunne være smittebærende; fra disse Besætninger kan der altsaa udgaa Smitte lige saa vel som fra alle andre. Hvis man vil gaa til en saadan Bestemmelse, bør man stille alle lige. Og det er ikke nok med, at der skal betales for denne Attest en Gang aarlig, men saa snart der viser sig et mistænkeligt Sygdomstilfælde, skal der hentes Dyrlæge. Hvorfor skal man dog sætte det her ind i Loven, naar man har vedtaget Bestemmelser i Lovven gennem alle dens Paragraffer om, at naar der er et mistænkeligt Sygdomstilfælde, skal det og det ske; ved „mistænkeligt“ maa jeg dog gaa ud fra, at der menes alle de Tilfælde, der ere nævnte i Lovforslaget. Nu vil man maaske sige, at der er andre Tilfælde, der ligge uden for dette Lovforslag. Ja, meget vel, men saa er jeg ogsaa vis paa, at de, der have Bedækningsdyr, ville nok sørge for at faa en Dyrlæge til Stede. — Hvis det skulde vise sig — hvad jeg ikke haaber — at det af flere ærede Medlemmer stillede principale Vædringsforslag Nr. 31 a. bliver forkastet, vil jeg anbefale, at der stemmes for det subsidære Forslag Nr. 31 b., at det er Statskassen, der skal betale noget i dette Forhold, jeg ønskede helst, at det hele skulde udgaa, for jeg anser et saadant Paabud for uheldigt, men hvis der fra Statsmagtens eller fra Lovgivningsmagtens Side gives et saadant almindeligt Paabud, hvad er saa rimeligere end, at det bliver det offentlige, der skal betale? Det er det Synspunkt, jeg hele Tiden har gjort gældende. Med disse saa Ord skal jeg anbefale paa den nævnte Maade at stemme for disse Vædringsforslag.

Blikme: Det er kun et Par Ord, jeg skal tillade mig at sige i Anledning af den Henvendelse, der kom fra den ærede sidste Taler til mig. Jeg skal da udtale, at jeg er fuldstændig enig med ham i, at det er uheldigt, at Bestemmelsen om det tvungne Tilsyn med Hingste og Tyre optages i Lovven. For det første er det vel en temmelig almindelig Anskuelse, at denne Bestemmelse